

Bli smal innan du ens blivit tjock

Allan var upprörd. Hans röst nästan skar i falsett i min mobil. "Hon är bara 24 och vacker som en dag och nu kommer hon och säger att hon fått tips på en klinik där man kan få göra ansiktsupplyftning. Spruta in Botox i kinderna. Va fan ska jag göra"? Nästan skrek han. "Förbjud henne", svarade jag. "Förbjud!!! Hon är myndig."

Medan jag lyssnade på min upprörda vän mindes jag tillbaka till när han utkämpade kampen om rätten att få tatuera sig. Hans dotter hade inte fyllt 18 vid det tillfället och han hade rätten att säga nej. Dom diskuterade och hon tyckte allmänt att han var mossig, och det hade hon säkert rätt i. Men han menade att, "visst, när ni fyllt 18 bestämmer ni själva men innan dess bestämmer föräldrarna och anledningen är att skulle du ångra dig när du blir äldre så är det ditt ansvar att det blev gjort". Hon kämpade. Dom diskuterade. Hon tjatade, men Allan höll kvar sin ståndpunkt. Dagen efter att hon fyllt 18 kom hon hem med en liten söt blomma på axeln. Med bara armar vandrade hon triumferande genom vardagsrummet. Den lilla blomman sitter kvar men det har inte blivit mer än så.

Det här är inte särskilt länge sedan. Och nu är det plötsligt dags med botox. Att få för sig att man ska spruta in konstgjort material i kinderna. Material som man faktiskt inte kan vara säker på hur kroppen i längden reagerar på. Gifter! Efter samtalet bläddrar jag förstrött i en av frisersalongens veckotidningar. En tillfällig salong jag besöker i södra Sverige under semestern, och jag ser sida upp och sida ner bilder på både män och kvinnor och hur vi bör se ut. Allt för att se ung ut fast man blir äldre. Varför är det fel att åldras med stolthet? Den ena reklamen efter den andra om skönhetskrämer, antirynkrämer, bantningsmetoder som är helt unika. Snart läser man väl rubriken som lyder "BLI SMAL INNAN DU ENS BLIVIT TJOCK" Ler vid tanken. Kanske vore en metod att komma på. Ögonen landar på en artikel om Sara som berättar om hur hon fått tillbaka sitt självförtroende genom att hon silikonat sina bröst. "Nu törs jag visa mig ute bland folk", läser jag. Jag kan förstå att det finns många som lider av att kroppen på något vis blivit helt fel, och då menar jag helt fel. Självklart behöver man då hjälp, men det här handlar inte om det. Det här handlar om smart reklam och propagandalansering som gör att den som inte borde ha anledning att kritisera sig själv ändå gör det, som nu Allans dotter.

Mina tankar för mig långt bort när jag plötsligt rycks tillbaka av att jag hör hur frisören säger att det är min tur. Jag sätter mig i stolen och säger, "klippning, ca 3 cm." Frisören tittar ingående på mig och frågar. "Du har inte funderat på en liten färgning? Dom här gråa stråna skulle försvinna. Jag har förresten ett medel här som är helt fantastiskt, som gör att man ser minst 20 år yngre ut"! "Nej tack det är bra som det är". Dom gråa håren tänker jag? Jasså dom tja, kanske... men nää... Det får vara som det är.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björne.H med Poeter.se id #26988 innehar upphovsrätten